

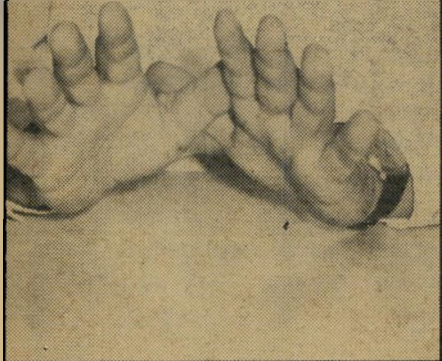
בית־הספר היו טרודים בניחושים ויזכורים על השאלה שעניינה אותם יותר מהמתמ"ר טיקה והתנ"ך: איזו רשימה תנצח? בשלב זה היו התלמידים חשופים לתער מולה, שחסרו בה רק סירטוגיפירסומת בקולנוע ומודעות בעיתונים. קירות בית־הספר היו מכוסים כרות מנקרות־עיניים; בהפסקות אירגנו ראשי הרשימות הרק דות בחצר, ובאחד הימים הובילו תהלוכה למרכז העירוני.

להטוטי התעמולה כללו חמורים שהובאו לבית־הספר כשהם עמוסים בכרזות, וקונצרט־רוק על גג בית־הספר. כל תלמיד קיבל סיכה עם שמות המפלגות. אוהדי הרשימות קיבלו היתר ממנהל בית־הספר, אורי אורנן, להסתובב בשטח המוסד עם חולצות־טריקו שעליהן רשומים שמות המפלגות.

ערב ההכרעה

מחנכת השמינית, נעמי סאמט, שבשיחה איתה עלה רעיון הבחירות, בחברת ראשי הרשימות, סאמט, שהיא גם מורה לגיאוגרפיה, דרבנה את תלמידיה ואיפשרה להם להתבטא בחופשיות.

שלושת ראשי־המפלגות היו תלמידי י"ב 13, כיתתה של נעמי סאמט, שהיא גם אחראית על ההיגיון החברתי בכיתות י"ב. היא האמינה בתלמידיה, ונתנה להם את מלוא התמיכה. „עבודה עם תלמידים

המונה

אורי אורנן, נתן לתלמידי יד חופשית בעת מערכת הבחירות. „מטרת לבוא לקראתם.“

מיס על תלמיד אחד יותר מדי, ימונה כל תלמיד על תיק מסויים ובישיבות־המו"עצה יסביר כל אחד איך הוא מתקדם, ויועלו הצעות־ייעול.“

הפעילים השתדלו שלא יהיה ליכולך בי בחירות, למרות שלפעמים בלט החשק להשיק, כדי שהדיון לבחירות האמיתיות יהיה שלם יותר. עמית שכטר (17), נער מרצין, מנומש, הנוהג לדבר לאט, התחמם כשניזכר במערכת־ההשמעות בי עזיר אנפין שניהלו חבריו לכיתה נגד רשימתו — אסיר. הוא החל להטיח בהם דבריו. בשחקם את מישחק הבחירות, שכחו לרגע שלושת החברים את עצמם. כן, אני נפגעי באופן אישי, התריס עמית. „כי חשבתי שהמטרה היא לעזור לבית־הספר ולא להגיע לכסא של כבוד במועצת־התלמידים. כל התעמולה שלנו היתה רק על המצע שלנו. בקונצרט הרוק שאירגנו, יכולתי לספר שקרים ולרדת בי אופן אישי על כל אחד מכם, אבל לא (המשך בעמוד 57)

תעמולת רעל

רע"ל, המפלגה שקיבלה את מיס פר הקולות הקטן ביותר, לא חסכה מאמצים כדי להגיע לראשות המועצה. אלון לוי (מיין), ראש

והחליטו על קווי־הפעולה. על התעמולה ועל המצע. התעמולה שהתפתחה היתה ממש עזה. היה מיקרה שפלאקאט אחד חרג מכללי התעמולה והוא ניפסל, ואז דרשו התלמידים להקים ועדת־בחירות שקבעה סדר וחלוקה הוגנת בין המפלגות השונות. כמה שבועות לאחר התחלה, סמוך לשעת ה־אפס, ניראה השעשוע כמשהו רציני הרבה יותר. שלושת ראשי־הרשימות, לבושים בחולצות־טריקו, נירגעו לשעה קלה מסע־רת־הבחירות ושוחחו בלהט על סיכויי כל אחד מהם להיבחר.

בלי ליכולך

ש יזונן, שדיכר כאילו עתידו הפור ליטי על כף המאזניים, אמר: „ראי שי התיבות שלנו הם: יהיה טוב בבית הספר. המצע שלנו מטפל בשלושה מישורים. במישור הפעילות החברתית, יש לנו כמה הצעות לפעולה — הקמת חוג לטור לים, יום־ספורט ויום־התלמיד. חידוש פעילות המועדון של בית־הספר ופעילות משור תפת במסיבות וחגים. התחום השני נוגע ליחס מורים־תלמידיים. העיקרון הוא להקים ועד, שיפעל בשיתוף עם הנהלת בית־הספר, כדי לקבל פירעורים על ציונים. התחום השלישי הוא ניהול המועצה. החלטת, שכדי לא להצי

כאלה, עושה אותי אופטימית ללא תקנה" סיפיה נעמי היפה, תכולת העניינים, הלבן שה שימלת־איכרים פרחונית, שעה הר בלונדי פרוע ופניה משולהבים מהתלהבות. ובעודה מסתובבת בין התלמידים, עוררת פה ומייעצת שם, הוסיפה: „במילחמת הבחירות הזאת התלמידים יזמו, תיכנו וביצעו הכל בעצמם, וזה הצליח.“

אנחנו מנסים לתת הזדמנויות רבות ככל האפשר לתלמידינו, להגיע לניצול מירבי של הפוטנציאל שלהם, סיפר מנר שה בן־מאיר, מתאם החינוך החברתי ומר רה לסיפור. „הצוות החינוכי של בית הספר החליט השנה לטפח את הנושא של המעורבות הפוליטית אצל התלמידים. לשם כך החלטנו להכין פרויקטים שונים שבמצעותם ייכנסו התלמידים לעורן של דמויות פוליטיות וינהלו מאבק פוליטי על פי כללי המישחק המקובלים. כך, למשל מתוכנן פרויקט שבו התלמידים ינהלו כהנהלת־מועצה, עם תפקידים מוגדרים, וייתמודדו עם הקושי שבקבלת החלטות.“

על מישחק הבחירות סיפר בן־מאיר: „מכל הבחינות הן דומות לבחירות לרשרות המקומיות. כל מועמד ניסה לקבץ סביבו כמה שיותר מועמדים ולשמור, עם זאת, על נציגויות מכל שיכבות התלמידיים. כלומר, מכל הכיתות. רשימות הר מועמדים היו פתוחות לכל תלמיד שרצה להיכנס. אחר־כך, כשהיו כבר שלוש רשימות, התכנסו אנשי הרשימות לאסיפות

מיני הקולות

המתח גבר עת ישבו שלושת ראשי המפלגות, ביחד עם שני נציגים מכל מפלגה ובפיקוח המנהל, למנות את הקולות. הספירה התנהלה על־ידי התלמידים תוך שמירה על סדר מופתי, וארכה כשעה וחצי.